



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio III. An Henricus alteram conditionem, vi cujus restituere fructus
jussus est, satis impleverit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62204)

Beneficium de novo conferendum, & quatenus excludit obligationem collatori impositam aliud sibi Beneficium conferendi; seu quatenus opponitur permutationi. Atque ex his tollitur satis Henrici Scrupulus; cum tō liberè positum in Rescripto S. Pœnitentiariæ non opponatur alteri promotioni, de qua sibi providè consulit dimittens Beneficium, quia

implevit, quod facere iussus est, dimittendo tum ante sententiam compulsoiorem, tum dimittendo sine prætenso jure ad alium Beneficium. Prodere autem coram Officio Episcopali suum delictum, & resectum nullatenus fuit obligatus Henricus, quia tam ardua obligatio ex nullo jure sufficienter probatur.

QUÆSTIO III.

An Henricus alteram conditionem, vi cuius restituere fructus perceptos iussus est, satis impleverit?

Dubitat Henricus ex hac unica causa, quod intra annum ab obta absolute ac dispensatione non fecerit restitutionem, imò necdum fecerit, cum tamen putet, intra annum faciendam restitutionem sibi injunctam esse, & quidem sub pœna reincidentiae in pristinas censuras, quod ipsum facit valde anxium. Sed hoc iterum non obstante

Respondeo & dico, Henricum huic conditioni per firmum propositum restituendi fructus, quamprimum potuerit, & Ecclesiam servandam indemnem, vel potius lucrò non privandam, ut explicat species facti, suæ obligationi ita satisfecisse, ut saltem formaliter (& probabiliter etiam materialiter) non peccaverit, consequenter periculum reincidendi in

pristinas censuras, habeat nullum. Suadetur s. quia probabilius non fuit mens S. Pœnitentiariæ, ut intra annum faciat restitutionem fructuum, partim quia verba *intra annum* fuerunt posita ante verba, *Ecclesiam parochialem liberè dimittat*, & deinde absolute & sine expressione temporis subjungitur; *nec non fructus ex ea perceptos, prout de jure, restituat*: partim quia clausula, *prout de jure*, satis indicat, non aliter injunctam esse restitutionem fructuum, quam jubeat ipsum Jus: sed Jus Sacrum nullibi determinat tempus, nec uspiam dicit, fructus ex Beneficio Simoniaco perceptos infra annum necessariò restituendos esse: partim quia non censetur injunxisse aut injungere S. Pœnitentiaria, quod sæpe moraliter non est possibile, quia, si

C 2

Bene-

Beneficiatus Simoniacus patrimonialia jam habeat bona, impossibile ipsi est infra annum, infra quem vivere debuit & debet ex fructibus Beneficii, cum aliis careat bonis, eosdem fructus restituere, consequenter indulgenda est ipsi mora, donec tam bene habens evaserit, ut restitutionem facere possit. Hæc meo iudicio satis probant, non fuisse injunctam Henrico restitutionem fructuum infra annum, consequenter ipsum non violasse præceptum Pœnitentiariæ, ac proin nec materialiter peccasse, aut peccare differendo restitutionem, præsertim cum differat sine damno, vel lucro cessante, ipse Ecclesie, cui fructus sunt restituendi. Suadetur 2. Etsi transmitteretur, præceptam fuisse restitutionem infra annum faciendam, tamen dilatio illius in his circumstantiis non fuit culpabilis & formaliter peccaminosa, partim quia contigit ex rationabili causa, scilicet ob periculum manifestandæ Simonie commissæ, quod utique non tenebatur subire Henricus, item ob aliqualem impotentiam; partim quia Henricus fecit firmum propositum restituendi, quando sine periculo restitutionis & commodius poterit, & quidem cum interesse seu usuris vel censibus instar alterius debitoris: quæ utique abundanter sufficiunt ad hoc, ut Henricus potuerit sibi formare dictamen prudens, se non statim ad restitutionem obligari, sed eam licitè ultra annum differri posse.

Ubi autem culpa, & quidem gravis, non est, locum non habet poena gravissima, nimirum reincidentia in censuras.

Atque ex his patet responsio ad rationem dubitandi. Ego autem adhuc observo (licet super hoc non interrogatus) Henricum vi jussionis S. Pœnitentiariæ non obligari restituere 1. fructus provenientes ex speciali functione parochiali, ut sunt reditus stolæ, uti vocant. Quia ex una parte in alterius gratiam laboranti debetur stipendium, quale sunt reditus stolæ; ex altera verò Henricus per sententiam non est jussus restituere reditus stolæ, qui non videtur venire nomine fructuum beneficalium in materia odiosa. 2. Fructus post absolutionem & dispensationem perceptos usque ad actualem dissolutionem parochiæ intra annum, ut jussus erat, factæ; eò quod retentio Beneficii, consequenter & fructuum perceptio per hoc tempus ipsi fuerit indulta, & annus ad dimittendum ab ipsa S. Pœnitentiaria concessus. 3. Juxta quosdam etiam fructus beneficales ad sustentationem congruam necessarios: sed horum sententia non videtur mihi satis probabilis; cum fructus superfluos restituendi obligatio jam aliunde detur in beneficiatis, adeoque, si hæc sententia esset vera, Simoniaco nulla poena, aut nova obligatio imponeretur, quod nullatenus admitti posse videtur.

Q.Æ.